„Lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întâi și împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău” (*Matei 5, 24*)

Altarul Credinței

„Căci cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu.”
(I Corinteni 1, 18)

Apare cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului VLADIMIR, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove
Publicație periodică de informație bisericească, teologie și spiritualitate a BISERICII ORTODOXE din MOLDOVA

Anul XII, Nr. 5
20 martie 2012

PASTORALA

Înalt Prea Sfințitului VLADIMIR din milostivirea lui Dumnezeu Mitropolit al Chişinăului şi al Întregii Moldove

Iubitului nostru cler, cinului monahal şi dreptcredincioşilor creştini

Iubiţi fraţi şi surori întru Hristos,

Evenimentele din ultima perioadă ne îndeamnă să vă adresăm un mesaj de chemare la apărarea credinţei strămoşeşti şi a Bisericii Ortodoxe.

Reprezentantul Organizaţiei Naţiunilor Unite Heiner Bielefeldt a prezentat, în luna martie a anului curent, un raport privind libertatea religiei în Republica Moldova. Autorul s-a arătat îngrijorat de „statutul privilegiat al Bisericii Ortodoxe din Moldova”, care, după părerea acestuia, direct sau indirect, ar leza drepturile reprezentanţilor altor culte. Astfel, el recomandă insistent Guvernului să ia o poziţie de lider, „asigurând o legislaţie solidă împotriva discriminării”, cu toate consecinţele de rigoare: combaterea urii inter-religioase şi înlesnirea înregistrării altor culte conform standardelor internaţionale. Totodată, s-a arătat nemulţumit de tergiversarea adoptării legii cu privire la combaterea discriminării.

Ne miră şi ne indignează aceste recomandări. Venite din afara ţării, ele poartă un caracter de dictat.

Considerăm că pretenţiile expuse de Heiner Bielefeldt întru aşa-zisa apărare a minorităţilor religioase şi sexuale urmăresc, de fapt, încălcarea drepturilor majorităţii cetăţenilor ortodocşi din Moldova.

Poporul nostru s-a manifestat pe parcursul istoriei ca fiind paşnic şi primitor. Şi aceasta datorită faptului că credinţa creştină l-a format şi l-a modelat chiar de la origini. Poate Bielefeldt are pretenţii şi la afirmaţia lui Mihai Eminescu „Biserica este maica poporului nostru”? Iar această afirmaţie a fost simţită adânc de marele geniu şi luată din realitatea vieţii. Şi dacă democraţia înseamnă respectarea voinţei poporului, de ce propunerile înaintate de Bielefeldt doresc cu orice preţ încălcarea ei?

În modificarea legislaţiei pentru înlesnirea pătrunderii lejere a diverselor culte în Republica Moldova întrevedem un atac direct la adresa Bisericii Ortodoxe din Moldova şi a poporului ei dreptcredincios, împotriva cetăţenilor acestei ţări.

De fapt, programul propus de reprezentantul ONU nu constă atât în apărarea drepturilor minorităţilor religioase sau sexuale, cât în slăbirea şi ruinarea credinţei ortodoxe, fiind o continuare subtilă a ateismului militant, început în anii ’40. Căci, precum atunci se duceau lupte împotriva adevăratei credinţe, la fel se luptă şi acum. Atunci părinţii şi semenii noştri erau ridicaţi cu forţa şi duşi în Siberii sau împuşcaţi pe loc pentru credinţă, acum se lucrează subtil şi perfid prin adoptarea unor legi anticreştine. Metodele sunt diferite, scopul acelaşi: subminarea Ortodoxiei şi distrugerea moralei.

Biserica, fiind mireasa lui Hristos, este iubitoare de oameni. Ea nu urăşte pe nimeni, povăţuind oamenii pe calea mântuirii şi chemându-i la pocăinţă. Menirea ei a fost şi va rămâne să spună lucrurilor pe faţă şi să nu accepte răspândirea şi promovarea fărădelegii. Ea, ca o maică iubitoare, îşi apără copiii săi de bezna căderilor în păcat, amintindu-le necontenit cuvintele apostolului: „Nu ştiţi, oare, că nedrepţii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu? Nu vă amăgiţi: Nici desfrânaţii, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomiţii, nici furii, nici lacomii, nici beţivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu” (I Cor. 6, 9-10).

Biserica nu discriminează pe nimeni, ea fiind cea mai tolerantă instituţie. Biserica îl primeşte în sânul său pe fiecare om care vine cu gând curat de pocăinţă şi de întoarcere la Dumnezeu, fie el ucigaş, fie desfrânat, fie homosexual. Asta pentru că Biserica, întemeiată pe Evanghelia lui Hristos, prin tainele dumnezeieşti şi prin mijloacele pe care le posedă, este spitalul sufletelor omeneşti. Istoria Bisericii înregistrează nenumărate cazuri de revenire la Dumnezeu, de transfigurare totală a omului păcătos în om cuvios şi drept, primul fiind, în istoria nouă, tâlharul de pe cruce.

Aşadar, insinuările şi imputările adresate Bisericii Ortodoxe sunt fără temei, agresive şi neadevărate.

Trebuie să se ştie că glasul Bisericii nu va înceta nicicând să numească virtutea virtute, păcatul păcat, iar fărădelegea fărădelege. Or, anume aceasta este deranjant pentru cei ce militează, de la cele mai înalte tribune, pentru aşa-zisa egalitate în drepturi. Şi faptul că s-a ajuns aici nu este întâmplător. Vina o poartă nu doar reprezentanţi ai ONU sau ai altor structuri externe, ci întreaga noastră societate, inclusiv intelectualitatea, reprezentanţi ai culturii, care au pregătit terenul pentru astfel de vizitatori.

Rolul decisiv a fost jucat aici de mijloacele puternice ale presei, televiziunii şi internetului. Activiştii bine plătiţi ai acestor trâmbiţe ale apocalipsei au lucrat şi continuă să lucreze foarte iscusit împotriva propriilor fraţi şi surori, împotriva sufletelor omeneşti, împotriva a tot ce are mai preţios omul pe pământ – credinţa în Dumnezeu şi viaţa conform acesteia. Zi de zi, oră de oră ele ţes mreaja lepădării de Tatăl Ceresc şi a uitării scopului final al vieţii pământeşti a omului. Proiectele şi programele realizate de aceste instituţii nu sunt doar anticreştine, amorale, ci şi antinaţionale.

Ultimii douăzeci de ani au fost anii în care s-a lucrat intens la modelarea unui tip nou de om: om fără credinţă în Dumnezeu, fără repere morale, fără dragoste de patrie şi fără de valori adevărate. „Meritul” jurnaliştilor şi al formatorilor de opinie este grandios în această lucrare malefică.

Ce vedem noi astăzi la televizor, ce citim în ziare, ce publicitate observăm pe străzile oraşelor şi satelor noastre? Ştiri proaste, cu omoruri oribile, cu îndemnuri la păcat, la viaţă în lux şi plăceri. Estetica urâtului, a răului şi a desfrâului invadează casele şi sufletele noastre.

▶ (Continuare în pag. 5)

Conferinţa de presă pe marginea rapoartelor emisarilor ONU

Sala de conferinţe a agenţiei de presă INFOTAG a găzduit o conferinţă susţinută de către Secretarul Mitropolitan Prot. Mitr. Vadim Cheibaş, în cadrul căreia a fost expusă poziţia Bisericii Ortodoxe din Moldova vizavi de recentele declaraţii ale emisarilor ONU cu privire la libertatea religioasă din Republica Moldova şi poziţia privilegiată a Bisericii Ortodoxe în societate.

În această ordine de idei, părintele secretar a explicat motivul unei poziţii categorice şi negative din partea structurilor eclesiale faţă de anumite proiecte de lege promovate vehement în ultimul timp, prezentând rolul pe care îl are Biserica Ortodoxă în ţară noastră în istoria sa multiseculară.

Unul din subiectele discutate a fost cel ce ţine de recunoaşterea legală a homosexualilor şi aşa-zisa integrare a acestei minorităţi sexuale în societate. În această ordine de idei, secretarul mitropolitan a subliniat faptul că Biserica Ortodoxă din Moldova nu promovează o politică de ură faţă de homosexuali şi nici nu doreşte excluderea acestora din societate, ci este împotriva consfinţirii prin lege a unui păcat.

În ceea ce priveşte înregistrarea Ligii islamice, reprezentantul Mitropoliei Moldovei a reiterat faptul că Biserica îşi doreşte să trăiască în bună înţelegere cu reprezentanţii tuturor cultelor religioase, însă cere autorităţilor competente să ia în considerare rolul unic pe care l-a avut şi îl are Biserica în societatea autohtonă.

În cadrul conferinţei de presă, reprezentantul Mitropoliei a expus poziţia Bisericii în absolută concordanţă cu îndemnurile pastorale ale Înalt Prea Sfinţitului Mitropolit Vladimir referitoare la subiectele discutate.

Poziția BORu față de proiectul Legii antidiscriminare

Patriarhia Rusă și-a exprimat neliniștea față de intențiile autorităților moldovenești de a promulga Legea nediscriminării – una din condițiile de aderare la UE, transmite Interfax-Religion.

”Dacă legea care ”recunoaște homosexualitatea drept normă a vieții” va fi adoptată, pot izbucni ”grave conflicte și tulburări în societate”, iar în perspectivă putem ajunge la o degenerare morală și demografică a poporului” – consideră Maksim Parșin, reprezentant al Departamentului sinodal Relațiile Bisericii cu Societatea.

Făurirea unui stat moldovenesc contemporan nu trebuie să presupună renunțarea la rădăcinile sale duhovnicești. ”Viitorul țării trebuie să fie zidit pe fundamentul acelor tradiții cu care a trăit poporul moldav sute de ani”, a menționat M. Parșin.

Sursa: http://www.pravmir.ru

Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove *(27 februarie - 16 martie 2012)*

27 FEBRUARIE

În dimineața zilei, Mitropolitul Vladimir a discutat cu cardinalul Justin Francis Rigali, fost arhiepiscop de Philadelphia și un colaborator apropiat al regretatului papă Ioan Paul al II-lea.

În cadrul dialogului, Vlădica Vladimir s-a interesat de activitatea socială a Bisericii Catolice din Statele Unite ale Americii, de relațiile acesteia cu instituțiile statului și de programele de caritate pe care le implementează.

În același context, Mitropolitul a declarat că colaborarea cu Biserica Romano-Catolică din Moldova în domeniul social este una fructuoasă și de lungă durată, iar suportul oferit nu este de nivel local: și în țările catolice, unde există diaspore moldovenești, așa cum ar fi Italia, creștinilor ortodocși le-au fost oferite clădirile unor biserici catolice pentru a putea oficia serviciile divine.

La rândul său, cardinalul Rigali s-a arătat impresionat de credința profundă de care dau dovadă creștinii din Republica Moldova și de frumusețea bisericilor ortodoxe. Mulțumind Mitropolitului pentru primirea călduroasă, a menționat că își dorește continuarea șirului de proiecte comune dintre Biserica Ortodoxă și cea Romano-Catolică, pentru a contribui împreună la lichidarea, sau cel puțin, la diminuarea flagelurilor sociale stringente.

La eveniment a mai participat Antonie Coșa, episcop al Bisericii Catolice din Moldova și diaconul Edgar Vulpe.

***

În seara primei zile a Postului Sfintelor Paști, Mitropolitul Vladimir a citit Canonul cel Mare al Sf. Andrei Criteanul în prezența a zeci de credincioși care au venit să pună început bun acestei perioade de înfrânare și de sporire a rugăciunii pentru purificare și înălțare spirituală.

Chipul fiecărui creștin vorbea de trăirea profundă a acestor momente sobre, ce au puterea de a transpune pe cei cu credința vie și curată într-un alt spațiu, străin de grijile și preocupările secundare, lumești. Deosebit de îmbucurător este că printre enoriași au putut fi observați foarte mulți tineri, fapt ce vorbește despre atitudinea serioasă și responsabilă pe care o au aceștia față de Postul adevărat, cel al sufletului, conform învățăturii și îndemnului Bisericii.

Canonul citit în această seară, precum și toate celelalte rugăciuni și servicii divine tipice Postului Mare, au menirea de a ajuta creștinul să dobândească pocăința cea adevărată și smerenia, de aceea toți credincioșii sunt chemați la sfintele biserici, pentru a se apropia de Dumnezeu și pentru a trăi Cuvântul Evangheliei.

28 FEBRUARIE

A doua zi a Postului Paștelui a fost marcată de citirea Canonului cel Mare al Sf. Andrei Criteanul la Catedrala Mitropolitană, ierarhul fiind înconjurat de un numeros sobor de preoți și o mulțime de credincioși.

Atmosfera deosebită nu vorbea decât despre trăirea profundă de către creștini a fiecărui cuvânt din rugăciune, care îndeamnă la smerenie, la umilință și la plângerea păcatelor.

Fiecare zi din prima săptămână a Postului Paștelui este marcată de rugăciuni, care au menirea să întărească credincioșii pentru a petrece cu răbdare și dragoste Postul premergător marii sărbători a Învierii.

29 FEBRUARIE

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat Liturghia Darurilor mai înainte Sfințite, alături de un sobor de preoți, în prezența unui mare număr de credincioși.

În timpul serviciului divin, tânărul Mihail Bortă, absolventul Facultății de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, România, a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama bisericii „Întâmpinarea Domnului” din Chișinău.

Cu acest prilej, Vlădica Vladimir s-a adresat cu un cuvânt către nou-hirotonitul slujitor:

„Fiule, te îndemn în calea slujirii diaconale, să duci o viață vrednică de această chemare și să fii un exemplu atât pentru confrații slujitori, cât și pentru credincioși. Slujirea diaconală nu este un privilegiu sau o favoare

lumească, ci, mai întâi de toate, este o dăruire de sine slujirii lui Dumnezeu și oamenilor.

Așa cum vrednicii noștri înaintași, păstori ai Bisericii de altă dată, au slujit întreaga viață Împăratului Ceresc și neamului, așa și tu, fiule, mergi de lucrează cu dăruire la Via Domnului fără a aștepta răsplată omenească sau slava deșartă a lumii acesteia.”

Diaconul a mulțumit arhiereului pentru acest îndemn și a asigurat pe Înalt Prea Sfinția Sa de dăruire slujirii diaconești și de ascultare fiască Bisericii Ortodoxe.

1 MARTIE

ÎPS Vladimir a oficiat slujba Pavecerniței celei Mari cu citirea Canonului în prezența slujitorilor și numeroșilor creștini adunați la Catedrala Mitropolitană.

Ierarhul a venit cu un cuvânt duhovnicesc, menționând că fiecare credincios, pentru a se desăvârși, trebuie să pășească treaptă cu treaptă Postul. În același timp, mitropolitul a amintit următoarele:

”Postul și rugăciunea sunt asemenea unor aripi care ne înalță spre cele dumnezeiești. De rând cu ele, Biserica recomandă și alte lucruri necesare, fără de care actul mântuirii este imposibil - primirea Sfintelor Taine.

Astfel, suntem într-o perioadă prielnică pentru a veni în scaunul spovedaniei, pentru a ne întări prin Sf. Maslu și chiar a ne uni cu Hristos prin Sf. Împărtășanie.

Prezența a sute de mii de credincioși la sfintele slujbe în perioada Postului Mare ne dă mari

Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove *(27 februarie - 16 martie 2012)*

speranţe că acest popor dreptcredincios nu uită de Dumnezeu, se purifică şi dea Domnul să se sfinţească din an în an.

Nu mai important este faptul că oamenii solicită Sfintele Taine nu doar în număr mai mare, dar devin şi mai maturi, şi mai responsabili de cele sfinte şi dumnezeieşti.”.

***

În preajma celei de a 20-a aniversări de la declanşarea războiului de pe Nistru, Înalt Prea Sfinţitul Mitropolit Vladimir a primit la reşedinţa mitropolitană un grup de veterani ai conflictului armat, care s-au evidenţiat în luptele pentru apărarea integrităţii Republicii Moldova.

În cuvântul său de salut, Înalt Prea Sfinţia Sa a dat o apreciere deosebită actelor de curaj şi de patriotism al combatanţilor şi a menţionat că, prin exemplul lor, au arătat ce înseamnă adevărata dragoste de Patrie şi de Neam.

Cu acest prilej, veteranii au primit înalte distincţii bisericeşti pentru meritele lor pe câmpul de luptă, dar şi pentru contribuţia pe care au adus-o la susţinerea veteranilor de război şi a întregii societăţi, precum şi la educarea tinerei generaţii în spiritul dragostei de Ţară şi Credinţă.

Astfel, domnii Mihail Tomacinschi şi Mihail Cheibaş au fost decoraţi cu Ordinul „Ştefan cel Mare şi Sfânt”, gr. II, domnii Ion Grigorceac şi Anatol Rusu s-au învrednicit de Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II, iar domnii Veaceslav Railean, Tudor Gonţa, Iurii Jereghii, Vasile Moisei au fost decoraţi cu medalia „Ştefan cel Mare şi Sfânt”.

Veteranii au mulţumit Mitropolitului pentru grija ce o are pentru cei care au stat şi stau la straja integrităţii şi a independenţei Republicii Moldova, exprimându-şi speranţa că, şi în continuare, Biserica neamului va fi alături de cei care şi-au vărsat sângele pentru o cauză nobilă.

2 martie

Înalt Prea Sfinţitul Mitropolit Vladimir, dimpreună cu slujitorii Catedralei „Naşterea Domnului”, a săvârşit Liturghia Darurilor mai înainte Sfinţite, rânduită în timpul Postului Mare.

În timpul serviciului divin, Ioan Cij, student al Academiei de Teologie Ortodoxă din Moldova, a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei Mitropolitane.

După Sfânta Liturghie, a fost citit Canonul Sfântului Teodor Tiron cu rugăciunea la sfinţirea colivei, aceasta fiind binecuvântată de către Vlădica Vladimir, după care a fost împărţită credincioşilor din biserică.

***

Trista aniversare, a douăzecea, de la declanşarea conflictului armat de pe Nistru a adunat la Catedrala Mitropolitană mai mulţi combatanţi, care au luptat eroic pentru suveranitatea şi integritatea Republicii Moldova, şi rude ale acestora, care au venit să se roage pentru odihna camarazilor căzuţi şi pentru sănătatea celor vii.

La slujba de pomenire au fost prezente mai multe oficialităţi, în frunte cu preşedintele interimar, domnul Mairan Lupu, prim-ministrul, domnul Vlad Filat, ministrul afacerilor interne, domnul Alexei Roibu, şi ministrul apărării, domnul Vitalie Marinuţa, care, astfel, şi-au manifestat solidaritatea cu jertfa voluntarilor şi a poliţiştilor care au luptat pentru pacea şi liniştea întregului popor.

Adresându-se celor prezenţi, Vlădica Vladimir a menţionat că de multe ori dragostea pentru neam, patrie şi credinţă trebuie demonstrată prin jertfire. Iar cei care acum două decenii au pus mâna pe arme, pentru a apăra ce au mai sfânt, nu au ezitat niciun moment, aruncându-se în vâltoarea luptei fără a-şi precupeţi viaţa.

După serviciul divin, oficialităţile şi veteranii s-au deplasat către complexul memorial „Eternitate”, unde au depus flori la monumentul luptătorilor căzuţi pe Nistru.

4 martie

Prima duminică din Postul Mare, numită Duminica Ortodoxiei, a fost marcată la Catedrala „Naşterea Domnului” printr-un serviciu divin, oficiat de către un sobor preoţesc în frunte cu ÎPS Mitropolit Vladimir.

(Continuare în pag. 4)

Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chişinăului şi al Întregii Moldove *(27 februarie - 16 martie 2012)*

▶ (Urmare din pag. 2-3)

Sfânta Liturghie a culminat cu o impresionantă predică, prin care li s-a vorbit creştinilor despre importanţa acestei zile şi despre responsabilitatea pe care o are fiecare credincios în parte ca mădular al Uneia, Sfintei, Sobornicesti şi Apostolicesti Biserici.

Duminica Ortodoxiei este, mai ales, ziua în care toată suflarea Ortodoxă se roagă pentru revenirea în Corabia Salvării a tuturor celor care s-au desprins de Trupul Bisericii. Totodată, este sărbătoarea victoriei iconodulilor asupra iconoclaştilor prin decizia Sinodului VII Ecumenic din anul 787, consfinţită de Sinodul de la 843. Drept urmare, slujba de prăznuire pomeneşte restaurarea cinstirii icoanelor în tipicul Bisericii, dar şi în viaţa particulară a creştinilor.

Această zi, cu o atât de mare încărcătură simbolică, a fost una deosebită pentru diaconul Ioan Botea, care a fost hirotonit în treapta de preot pe seama Bisericii cu hramul „Adormirea Maicii Domnului" din s. Negreşti, r. Străşeni.

6 martie

Mitropolitul Vladimir a avut o întrevedere cu doamna Kaarina Immonen, coordonator rezident ONU în RM, şi cu domnul Claude Cahn, consilier ONU pentru drepturile omului.

În cadrul întâlnirii, s-a discutat pe marginea raportului cu privire la libertatea religioasă în Republica Moldova, întocmit de către domnul Heiner Bielefeldt, raportor special ONU pentru libertatea religiei şi credinţei.

Mitropolitul Vladimir a prezentat interlocutorilor săi poziţia Bisericii Ortodoxe din Moldova cu privire la toleranţa religioasă în ţara noastră şi la relaţiile cu celelalte culte înregistrate legal în Republica Moldova.

În acest context, Vlădica Vladimir a reiterat faptul că Mitropolia Chişinăului şi a Întregii Moldove promovează un mod de viaţă paşnic cu reprezentanţii altor confesiuni, condamnând orice insitgări la acte de violenţă, dar a atras atenţia reprezentanţilor ONU că trebuie luat în considerare specificul acestei regiuni şi ponderea socială şi istorică pe care o are Biserica Ortodoxă.

La finalul discuţiilor, ierarhul a menţionat disponibilitatea Mitropoliei de a conlucra cu toate instituţiile abilitate în vederea promovării valorilor morale creştine şi de consolidare a eforturilor întru stabilirea păcii şi dragostei între oameni.

6 martie

Înalt Prea Sfinţitul Mitropolit Vladimir a oficiat slujba de sfinţire a paraclisului „Sf. Arhangheli Mihail şi Gavriil" din cadrul Centrului de plasament temporar al străinilor de pe lângă Biroul de Migraţie şi Azil al MAI.

Printre oficialităţile prezente, la serviciul divin, s-a numărat ministrul de interne, domnul Alexei Roibu şi alţi responsabili din cadrul Biroului.

La slujba de sfinţire au participat câţiva slujitori care, cu binecuvântarea Mitropolitului Vladimir, vor deservi sfântul locaş, printre aceştia numărându-se: Prot. Mitr. Vadim Cheibaş, Prot. Mitr. Octavian Moşin, Prot. Maxim Melinti, Pr. Maxim Radu-Tataru şi Pr. Constantin Cojocaru.

Adresându-se către cei prezenţi, Vlădica Vladimir a felicitat rezidenţii şi conducerea Centrului cu ocazia sfinţirii paraclisului din incinta instituţiei, care, de azi înainte, va fi un loc de regăsire şi întărire spirituală. Întâistătătorul şi-a exprimat speranţa că preoţii care vor deservi acest paraclis vor reuşi să ofere asistenţa spirituală necesară celor care se află aici, pentru a avea puteri spre a relua viaţa pe un făgaş normal.

Înalt Prea Sfinţia Sa şi-a exprimat recunoştinţa către conducerea Ministerului pentru disponibilitate şi pentru spiritul de iniţiativă în ceea ce priveşte colaborarea dintre Biserica Ortodoxă din Moldova şi Ministerul Afacerilor Interne, declarând că deceniul de colaborare dintre acestea este deosebit de fructuos, fiind un garant al unei conlucrări prodigioase în viitor. Iar în semn de recunoştinţă pentru contribuţia adusă la realizarea acestei lucrări bineplăcute Domnului, câţiva colaboratori ai Biroului s-au învrednicit de diplome arhiereşti.

La rândul său, preotul capelan Octavian Moşin, a menţionat că evenimentul reprezintă un pas important întru susţinerea celor care, dintr-un motiv sau altul, au ajuns să fie plasaţi în acest centru, departe de patrie şi de cei apropiaţi. După cum a mai menţionat părintele, prin sfinţirea acestui paraclis, Biserica Ortodoxă din Moldova îşi reiterează intenţia de a fi aproape de cei care, mai mult ca oricând, au nevoie de un sfat bun şi de alinare. Părintele Octavian a mai adăugat că această colaborare cu Centrul de plasament este una de durată, rezidenţii acestuia primind din partea Bisericii, în repetate rânduri, ajutoare constând din produse alimentare şi îmbrăcăminte.

Slujitorul a mai menţionat că, pe lângă paraclisul „Sf. Arh. Mihail şi Gavriil", va activa un centru de consiliere duhovnicească şi o bibliotecă, al cărei fond literar va fi înnoit permanent şi care îşi propune să devină o sursă de creştere şi întărire spirituală a tuturor celor care îi vor trece pragul.

Menţionăm că marea majoritate a persoanelor care se află în cadrul Centrului de plasament temporar al străinilor sunt creştini ortodocşi, cetăţeni ai ţărilor din spaţiul CSI.

11 martie

În cea de-a doua duminică a Postului Mare, cea a Sf. Grigore Palama, Vlădica Vladimir, dimpreună cu slujitorii Catedralei „Naşterea Domnului", a oficiat Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie în prezenţa mai multor credincioşi, dornici de hrană duhovnicească.

În timpul slujbei, diaconul Adrian Savciuc a fost hirotonit preot pe seama Mănăstirii „Sf. Mironosiţe Marta şi Maria" din s. Hagimus, r. Căuşeni. Cu această ocazie, nou-hirotonitul slujitor a primit felicitările Întâistătătorului, care i-a urat tânărului să dea dovadă de o slujire vrednică şi să fie un păstor înţelept al turmei încredinţate spre luminare şi mântuire.

Părintele Adrian a mulţumit Vlădicăi Vladimir pentru cuvintele de felicitare şi pentru îndemnurile înţelepte şi a promis ierarhului ascultare fiască şi dăruire pentru binele şi mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

La finalul serviciului divin, mai mulţi credincioşi au primit Sfânta Împărtăşanie, care este administrată, mai ales, în post, pentru ca creştinii să poată simţi adevărata purificare şi bucurie duhovnicească prin împărtăşirea cu Trupul şi Sângele Mântuitorului Iisus Hristos.

Mitropolitul a vorbit despre semnificaţia duminicii, referindu-se la rugăciunea inimii, atât de importantă în procesul desăvârşirii duhovniceşti: „Tot mai mulţi slujitori şi credincioşi simt puterea rugăciunii prin punerea în viaţă a practicii isihaste, care aduce de-a dreptul linişte şi prospeţime în rugăciune. Avem exemple din viaţa contemporană de practicare a acestei rugăciuni a lui Iisus: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul (păcătoasa)", prin care s-a ajuns la vederea luminii taborice şi la împărtăşirea din energiile divine. Astfel, înţelegem că actul mântuirii presupune atât efortul personal, cât şi harul dumnezeiesc, care se revarsă asupra celor care se nevoiesc întru cele cereşti".

Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove *(27 februarie - 16 martie 2012)*

12 martie

Mitropolitul Vladimir l-a primit în reşedinţa sa din capitală pe PS Sava, Episcop de Tiraspol şi Dubăsari, abordând diverse probleme şi dificultăţi din cadrul unor parohii din sânul eparhiei. S-a făcut şi bilanţul activităţilor în episcopie pe parcursul anului 2011.

***

Înalt Prea Sfinţitul Mitropolit Vladimir a avut o întâlnire cu dl Vasile Sturza, consilier prezidenţial, şi cu dl Victor Gaiciuc, ex-ministru al apărării.

Mitropolitul a discutat cu cei doi invitaţi despre mai multe aspecte ale vieţii sociale din ţară şi despre rolul şi locul Bisericii în colaborarea cu instituţiile statului.

Înalt Prea Sfinţia Sa a mulţumit invitaţilor pentru grija ce o au pentru Biserica Ortodoxă din Moldova, decorându-i cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski", gr. II.

Cei doi au mulţumit Întâistătătorului pentru cinstea acordată şi au declarat că şi în continuare vor face tot posibilul pentru a promova rolul catalizator al Bisericii în crearea relaţiilor constructive dintre oameni şi instituţii, spre propăşirea neamului şi spre conştientizarea adevăratelor valori.

***

Înalt Prea Sfinţitul Mitropolit Vladimir a primit în audienţă la Reşedinţa Mitropolitană mai mulţi slujitori din mun. Chişinău, în frunte cu părintele protopop, Prot. Mitr. Zosima Toia.

Iniţial, Întâistătătorul a discutat cu părintele Zosima Toia despre situaţia din protopopiat, despre problemele cu care se confruntă slujitorii din circumscripţie, despre implicarea preoţilor în procesul de predare a religiei în şcoli şi despre pregătirile pentru întâmpinarea Sfintelor Paşti.

Părintele protopop a relatat arhiereului care este starea de lucruri şi s-a consultat cu Vlădica în mai multe chestiuni ce ţin de eficientizarea activităţii sociale a clerului.

Mai târziu, Înalt Prea Sfinţia Sa a dialogat cu ceilalţi preoţi din municipiu, interesându-se de situaţia din fiecare parohie în parte şi despre starea generală de lucruri din protopopiatul de Chişinău.

Vlădica Vladimir s-a arătat mulţumit de situaţia la moment şi a apreciat dinamismul cu care unii slujitori ai Bisericii se implică în rezolvarea, depăşirea şi combaterea flagelurilor sociale atât de pe amvon, cât şi prin activităţi concrete. În acelaşi timp, ierarhul a remarcat şi problemele cu care se confruntă municipiul Chişinău, insistând asupra intensificării activăţii misionar-pastorale.

"Activităţile cu tinerii, îngrijirea nevoiaşilor şi consilierea celor deprimaţi trebuie să fie primordiale în preocupările de zi cu zi. Curăţenia şi îngrijirea sfintelor lăcaşe, precum şi în preajma lor, este o carte de vizită pentru parohiile noastre; nici nu pot fi închipuite altfel lăcaşele, ca locuri de întâlnire cu Dumnezeu. Să nu uităm şi de mormintele din curţile bisericilor, precum şi de cimitire, îndemnând oamenii de bună credinţă şi voluntarii să le aducă în ordinea cuvenită. Legătura cu enoriaşii trebuie să fie mai strânsă, să nu uităm că biserica este, în primul rând, o familie creştină, unde împărtăşim bucuriile şi necazurile. Astfel, nădăjduim la o intensificare a tuturor activităţilor parohiale spre consolidarea şi dezvoltarea comunităţilor noastre din inima republicii", a menţionat ierarhul.

În acelaşi timp, Mitropolitul a îndemnat preoţii să muncească şi în continuare în aceeaşi direcţie şi să fie mereu alături de enoriaşi prin cuvânt şi prin faptă.

15-16 martie

În perioada 15-16 martie, la reşedinţa patriarhală de la mănăstirea Sfântul Cneaz Daniil, s-au desfăşurat lucrările sesiunii de primăvară-vară a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse.

La întrunire a participat ÎPS Mitropolit Vladimir în calitatea sa de membru permanent. Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova a prezentat raportul activităţilor desfăşurate în anul 2012 în cuprinsul Mitropoliei Moldovei.

▶ (Urmare din pag.1)

Este semnificativ şi, totodată, firesc că din limbajul utilizat azi în mijloacele de informare în masă au dispărut cuvintele şi expresiile cu o încărcătură aparte, cum ar fi: credinţă, dragoste de Dumnezeu, dragoste de aproapele, patrie, suflet, pocăinţă, feciorie, castitate, milostenie, faptă bună, cuviinţă, modestie, smerenie, ispită ş.a. În schimb, zilnic auzi la radio sau la televizor astfel de cuvinte ca succes, astrologie, omor, sex, trafic de fiinţe umane, modă, pedofilie, atac terorist, sinucidere, homosexualitate ş. a.

Care este scopul agresării zilnice cu texte şi expresii lipsite de valoare, dacă nu reducerea telespectatorului, a ascultătorului sau a cititorului la condiţia individului care, în masă, va forma o turmă îndobitocită, fără gânduri şi aspiraţii înalte, fără idealuri şi fără frică de Dumnezeu.

Mass-media, lipsită de valori perene, promovează ceea ce o caracterizează pe ea însăşi: iubirea de bogăţie şi de averi, distracţiile ieftine, păcatele şi viciile. Toate acestea, ambalate atrăgător, au menirea să distragă atenţia oamenilor de la adevăratele probleme, să-i menţină în drogul uitării şi al nepăsării. Adresându-ne către lucrătorii acestor instituţii, nu ne rămâne

PASTORALA

Înalt Prea Sfinţitului VLADIMIR din milostivirea lui Dumnezeu Mitropolit al Chişinăului şi al Întregii Moldove

Iubitului nostru cler, cinului monahal şi dreptcredincioşilor creştini

decât să exclamăm, împreună cu prorocul Isaia: „Vai de cei ce zic răului bine şi binelui rău; care numesc lumina întuneric şi întunericul lumină" (Isaia 5, 20).

Totodată, nu vom greşi afirmând că şi creştinii de rând îşi au partea lor de vină în tot ce se întâmplă la ora actuală în ţară, faptul că s-a ajuns ca oaspeţi nepoftiţi să-şi permită să vină şi să ne poruncească cum să trăim şi cum să ne auto administrăm. Moleşeala şi indiferenţa, lenea şi lipsa de vioiciune sunt doar unele dintre trăsăturile creştinului de azi. Cu regret, sunt mulţi care consideră că cineva de sus le va rezolva problemele, inclusiv pe cele duhovniceşti. Că nu este nevoie să se implice în acte ce ţin de apărarea credinţei, în acte caritabile sau în acte de promovare a valorilor ortodoxiei. Deseori cerinţele credinţei sunt înfăptuite din inerţie, din obicei, fără implicare plenară. Adevăratul creştin, însă, este un ostaş al lui Hristos. El nu poate vieţui fără a se interesa cu tot sufletul de trăirea ortodoxă, de diversele pericole care o pasc, de moştenirea lăsată copiilor şi nepoţilor săi. El se roagă şi totodată luptă pentru mântuirea sa şi a semenilor săi.

Să nu uităm nici pentru o clipă că, pentru credinţa pe care am moştenit-o şi care ne duce în Împărăţia cerului, s-a plătit scump, s-a plătit cu sângele şi jertfa strămoşilor noştri. Suntem oare noi demni de jertfa lor?

Fiecare la locul său de muncă şi de trai să fie creştin adevărat, nu să-şi pună mască de creştin, ci să-l doară inima pentru tot ce se întâmplă în casa lui, în ţara lui, cu semenul lui şi, astfel, cu ajutorul lui Dumnezeu, al Maicii Domnului şi al sfinţilor care s-au nevoit pe acest pământ binecuvântat, vom ţine piept invaziilor de tot soiul, inclusiv a veneticilor numiţi mai sus. Căci dacă Dumnezeu este cu noi, cine ne poate sta împotrivă? Nelucrând însă la ogoarele sufletelor noastre, să nu ne mirăm că şi noi, prin nepăsarea noastră, ne vom face părtaşi la răspândirea răului, la răspândirea ereziilor distrugătoare de suflete şi a fărădelegilor de tot felul, şi, până la urmă, la pregătirea terenului pentru venirea lui antihrist în lume. De aceea vă îndemn la trezire, la rugăciune şi post, la studii şi lecturi ale Sfintei Scripturi şi ale sfinţilor părinţi, dar şi la acţiune: nu permiteţi ca drept-măritoarea credinţă să fie călcată în picioare.

Fiţi fierbinţi şi statornici în credinţa lui Hristos, opuneţi-vă răului şi el va fugi de voi!

Altă cale nu există.

Cu arhiereşti binecuvântări,

+ Vladimir

MITROPOLITUL CHIŞINĂULUI ŞI AL ÎNTREGII MOLDOVE

CHIŞINĂU, 13 MARTIE 2012

Misiunea tânărului în societatea contemporană

Elevul creştin este misionar prin propriul exemplu, dar şi prin dialogul cu ceilalţi de lângă el: părinţi, colegi, prieteni, profesori etc. Cei trei factori importanţi în educaţie – familia, şcoala şi Biserica – trebuie să aibă acelaşi scop: formarea personalităţii complexe a tânărului, inclusiv pe plan religios, pentru că elevul educat în spiritul responsabilităţii, al respectului faţă de oameni şi al dragostei de Dumnezeu se va dezvolta şi modela armonios, precum misionarul perfect, Mântuitorul Iisus Hristos.

Pentru tânărul creştin, lumea contemporană se prezintă ca un mozaic de idei şi concepţii din care trebuie să selecteze şi să promoveze binele. Selectarea binelui este o acţiune influenţată, în mare măsură, de educaţie, iar atunci când vorbim de educaţie, ne gândim la familie, şcoală şi Biserică („Misiologie ortodoxă“, pr. prof. Gheorghe Petraru).

Vârsta adolescenţei este o perioadă a provocărilor, în timpul căreia tânărul are de făcut alegeri majore, alegeri pentru care este responsabil, în virtutea maturităţii sale; trebuie să aleagă între ideal şi imoral, între bine şi rău, între Dumnezeu şi diavol, între creştinism şi orice altceva. În adolescenţă, omul trăieşte suspansul întrebărilor, iar răspunsurile pe care le alege devin principii după care el îşi confirmă poziţia. În adolescenţă, apare cererea exigentă de a fi aderent la un grup cu interese comune.

Tânărul îşi canalizează energiile spre a deveni un om credincios, sprijinitor, apărător şi mărturisitor, regăsindu-se în postura de misionar al Bisericii. Conştient sau nu de calitatea sa de misionar, adolescentul creştin ajunge să facă misiunea aceasta „care are un caracter bivalent: el mărturiseşte prin propriul exemplu sau, pur şi simplu, vorbind direct cu ceilalţi“ (Pr. prof. dr. Valer Bel, „Misiune, parohie, pastoraţie“).

În primul rând, trebuie precizat că misionarul perfect – ca model pentru toţi – este, aşa cum arată pr. Mihai Himcinschi, în „Misiune şi dialog“, „Dumnezeu Unic în Fiinţă şi întreit în Persoane: Tatăl, prin pregătirea treptată, sistematică şi pedagogică a poporului iudeu pentru venirea Fiului; Mântuitorul lumii, Care a săvârşit lucrarea Tatălui (Ioan 17, 4) şi Care le-a poruncit apostolilor să vestească cuvântul adevărului (Ioan 1, 17; Ioan 14, 6) la toate neamurile (Matei 28, 19); Sfântul Duh, a treia Persoană a Sfintei Treimi este „Misionar“, deoarece „Acela va mărturisi despre Mine“ (Ioan 15, 26)“.

În acest sens, elevul este misionar prin propriul exemplu atunci când se arată tuturor oamenilor drept „un mădular permanent activ şi niciodată obosit al trupului eclezial al lui Hristos, care comunică cu Acesta prin intermediul Sfintelor Taine, indispensabile dobândirii harului mântuitor oferit de către Paraclet“. Pe lângă metoda propriului exemplu, o altă cale a misiunii este dialogul cu ceilalţi.

Tânărul poate crea punţi de comunicare cu toţi cei din jurul său, dar mai ales cu tinerii, pentru că de cei din urmă îl apropie nu doar vârsta, ci şi preocupările şi problemele ce necesită rezolvare din partea fiecăruia. În relaţie cu cei de alte vârste, el e privit cu admiraţie şi respect, deoarece efortul misionarismului său este persuasiv. În această privinţă, Sfântul Apostol Pavel îi spune lui Timotei: „Nimeni să nu dispreţuiască tinereţile tale“ (I Timotei 4, 12).

Tot tânărul misionar este acela care oferă lumii „adevăratul sens al libertăţii, pe care mulţi oameni o caută, dar puţini o găsesc cu adevărat“ (Pr. prof. dr. Gheorghe Popa, „Înnoirea discursului teologic – o exigenţă a teologiei contemporane“). El e acela care arată că libertatea nu înseamnă a te bucura de toate păcatele lumeşti, ci înseamnă a nu te lăsa robit de nimic; de exemplu, liber nu este cel care fumează sau se droghează, ci cel ce se poate abţine de la aceste patimi.

Implicare în problemele societăţii

Misiunea tânărului în societatea contemporană este una dificilă, dar pe cât de dificilă, pe atât de sublimă. Activitatea sa în societatea contemporană înseamnă implicarea în problemele actuale: globalizare, avort, contracepţie, corupţie etc. În faţa acestora, apreciază pr. lect. dr. Adrian Niculcea, tânărul se arată „imun şi sigur pe sine, integritatea lui nefiind numai a lui, ci şi rezultatul colaborării factorului uman cu harul Sfântului Duh“.

În istoria creştinismului au existat tineri care au fost misionari ai lui Dumnezeu şi care au mărturisit numele Lui, fiind mândri că au această posibilitate: Daniel şi cei trei tineri aruncaţi în cuptorul de foc, Sfânta Fecioară Maria, care L-a născut pe Mântuitorul la o vârstă tânără, Domnul Hristos, Care a predicat imediat după depăşirea vârstei majoratului iudaic, sau Sfântul Apostol şi Evanghelist Ioan, care şi-a plecat capul, rezemându-l pe pieptul Mântuitorului.

Un exemplu contemporan este reprezentat de arhiereii ortodocşi, care sunt hirotoniţi la o vârstă tânără, sub limita tradiţională specifică acestui act de consacrare. Astfel, potrivit obiceiului de drept, clericii sunt hirotoniţi de tineri, tinereţea lor fiind o garanţie mai bună a credinţei mărturisite de străbuni, mai ales că ei au energie misionară. Identificarea cu Hristos se face prin intermediul harului divin, care transfigurează omul, dar nu periclitează libertatea acestuia (Pr. dr. Ioan Valentin Istrati, „Timpul şi Învierea“).

Cei trei factori importanţi în educaţie – familia, şcoala şi Biserica – trebuie să aibă acelaşi scop: formarea personalităţii complexe a tânărului, inclusiv pe plan religios, pentru că elevul educat în spiritul responsabilităţii, al respectului faţă de oameni şi al dragostei de Dumnezeu se va dezvolta şi modela armonios, precum misionarul perfect, Mântuitorul Iisus Hristos. Între acţiunile educative ale celor trei factori există un raport de complementaritate, acţiunea fiecăruia venind s-o completeze pe a celuilalt.

Astfel că elevul educat în spiritul responsabilităţii, al respectului faţă de oameni şi al dragostei de Dumnezeu se dezvoltă şi se modelează armonios şi organic, precum odinioară Pruncul Iisus, Care „creştea şi Se întărea cu duhul, plin de înţelepciune, şi harul lui Dumnezeu era peste El“ (Luca 2, 40), aşa cum trebuie să se întâmple cu toţi cei ce-şi deschid inima şi mintea spre lumina învăţăturii creştine.

Vasilica Dimitriu Sîrghie
Sursa: doxologia.ro

Ce înseamnă să fii mândru de tine?

Ne place să fim apreciați, să ni se bată din palme, realizările noastre să fie luate în serios. Ne place pentru că aceste lucruri fac să ne simțim importanți, bine văzuți în societate. Începem să-i privim pe cei din jurul nostru de sus, oferindu-le uneori câte un zâmbet sarcastic. Nu e de mirare de ce societatea noastră nu mai e cea care a fost odinioară. Toți încearcă cu disperare să devină importanți.

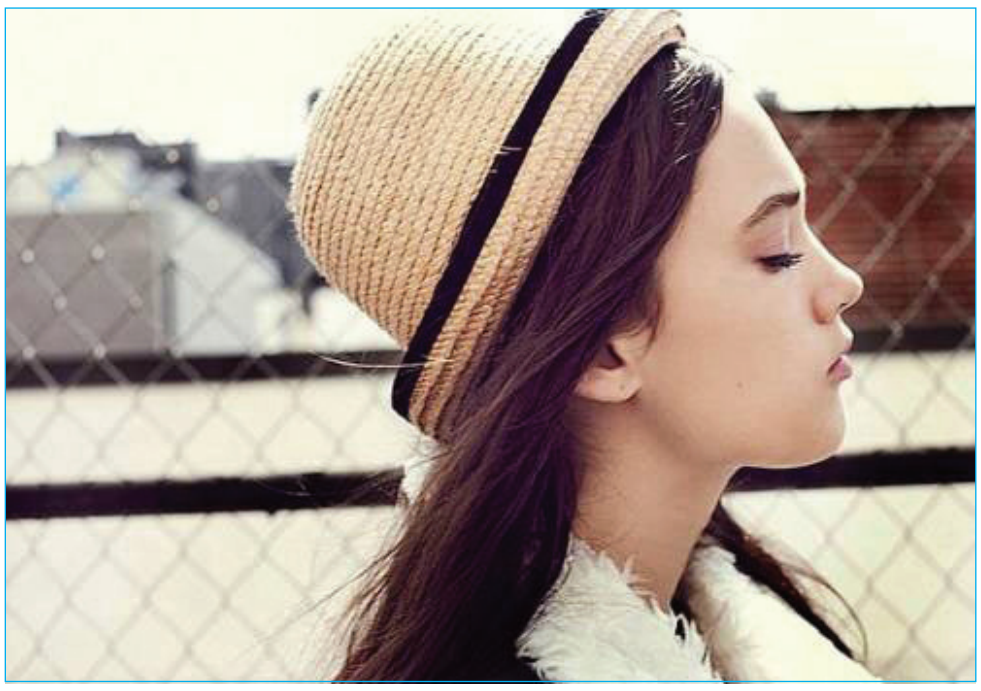

Sfântul Isaac Sirul spune: „Mândria este mama viciilor, din pricina căreia și diavolul s-a făcut diavol, nefiind astfel mai înainte”. Lucifer era cel mai frumos înger din Rai. Însă din cauza dorinței de a fi ca Dumnezeu a fost aruncat în infern. Mândria a fost cea care l-a transformat într-un demon. Dacă un înger ceresc a fost dominat de acest păcat, ce rămâne din sufletul unui simplu om? Gloria e un drog; dacă ai gustat odată din ea, o vei căuta mereu. Cu timpul, porțile mici vor deveni neatractive și vei căuta o doză mult mai mare. Nu vei observa cum, treptat, renunți la tot pentru o nouă euforie – prieteni, familie, demnitate. Oamenii mândri sunt orbiți de aparentele virtuți. Aceștia refuză să-și accepte propriile greșeli, nu-și mai iubesc aproapele, considerându-l nedemn de a-i fi alături.

Da, se consideră perfecți și împliniți. Nu e o greșeală faptul că muncești pentru a-ți întreține familia, nici că ai fost promovat la serviciu. Omul a fost creat pentru a evolua, pentru a-și dezvolta abilitățile. Doar smerenia e cea care-l face să-și șlefuiască imperfecțiunile, iar cel care o urmează va tinde mereu spre schimbarea-n bine.

Totodată, mândria devine cauza pentru care mulți oameni ajung să se dezică de dreapta credință, de Biserică, de pocăință. Aceștia nu vor recunoaște niciodată că au păcătuit. Într-un final, vor nega și existența lui Dumnezeu, căci ei cred doar în forțele proprii. Acest păcat a distrus nu numai destine, dar și civilizații întregi. Mândria naște demoni.

Atunci cum să ții balanța între glorie și smerenie? Cum să-ți păstrezi sufletul într-o societate în care totul e bazat pe succes și popularitate? Cum să ajungi sus, dar să nu-ți privești prietenii de la înălțime? Cred că cea mai eficientă cale e să nu uiți de unde ai pornit, să nu uiți brațele care te-au crescut. Să-ți amintești că ai alergat cândva și tu desculț prin noroi, alături de alți copii. Nu uita că ești muritor.

Cineva mi-a spus că devenim oameni doar atunci când întindem cuiva o mână de ajutor. Când îi prindem în palmă disperarea și-l ajutăm să se ridice deasupra prăpastiei. Devenim mai puternici nu atunci când credem în forțele proprii, dar când ajutăm pe cineva mai slab ca noi să se ridice de jos. Te înalți spre soare doar când îi împrumuți aripile tale altcuiva.

Înainte de a fi mândri de noi, ar trebui să-i mulțumim lui Dumnezeu că ne-a fost alături și ne-a dat puteri să învingem în lupta vieții. Fără cuvântul Lui, doar nimicul se realizează. Faptele bune se fac în tăcere, fără a trâmbița în stânga și-n dreapta.

Lasă-i pe ceilalți să-ți aprecieze realizările, doar în acest mod ele devin valoroase.

Elena BRICIUC, ASCO
Sursa: tineretulortodox.md

SĂNĂTATEA
ASPECTE MEDICALE ȘI DUHOVNICEȘTI

Busuiocul, un calmant minunat

În toată lumea creștin-ortodoxă, busuiocul este folosit la stropirea cu aghiazmă, pentru sfințirea locurilor și alungarea necuratului.

Foarte puțini oameni cunosc, însă, calitățile vindecătoare ale busuiocului. Busuiocul este un remediu natural pentru tratarea și vindecarea multor afecțiuni: bronșita, febra, guta, afecțiuni gastrointestinale sau dureri de stomac.

În scop medicinal, de la busuioc se folosesc frunzele și florile. Recoltarea lor începe spre sfârșitul lunii iunie și continuă până toamna târziu.

Se taie cu un foarfec doar vârfurile înflorite și se pun la uscat, în strat subțire și la loc răcoros, pe hârtie sau pe pânză. Planta va fi considerată pe deplin uscată atunci când se sparge în mână cu un zgomot ușor. Se depozitează pentru iarnă în pungi de hârtie sau de pânză și se ține în locuri răcoroase și uscate.

Infuzia din frunze și flori de busuioc se recomandă în caz de crampe abdominale, infecții urinare, dureri de cap, laringită, faringită, gripă, vomă și răceală. Consumată zilnic, infuzia ajută la tratarea și vindecarea cefaleei, colicilor intestinale, ulcerului gastric și colitelor de fermentație. Infuzia de busuioc este de folos și pentru refacerea stomacului după o masă copioasă.

Infuzia se prepară foarte simplu: se toarnă o cană de apă clocotită peste o linguriță de plantă uscată și mărunțită. Se acoperă vasul și se lasă la măcerat timp de 15 minute după care se strecoară. Ceaiul, astfel obținut, se bea cald, neîndulcit sau îndulcit cu un vârf de linguriță de miere de albine. Pentru tratarea durerilor în gât, nu se consumă băuturi fierbinți deoarece irită și mai tare gâtul și întârzie vindecarea.

De asemenea, busuiocul este și un calmant excepțional. Persoanele care au probleme cu somnul sau sunt foarte nervoase pot bea zilnic ceai de busuioc. Se umple o față de pernă mică sau un săculeț de pânză cu frunze de busuioc, de preferință uscate, și se ține lângă perna pe care se doarme. Busuiocul poate fi folosit, alături de alte plante cu efect calmant, și la băile generale.

Ceaiul de busuioc este un remediu excelent în zilele fierbinți de vară. Se bea cald, la temperatura camerei, cu câteva picături de zeamă de lămâie. Ceaiul nu se bea repede, precum un pahar de apă. Se soarbe rar, puțin câte puțin, pe parcursul a 10 - 15 minute pentru a-i oferi timpul necesar să ajungă porționat și egal în tot corpul.

Extern, busuiocul poate fi folosit la pregătirea inhalației în caz de sinuzită. Într-un litru de apă clocotită, se pune o mână de busuioc, se lasă câteva minute la infuzat și apoi, cu un prosop sau cearșaf peste cap se stă aplecat deasupra vasului pentru a inhala aburii. Pe lângă busuioc, se poate adăuga în apă mentă și cimbru.

Busuiocul pus în ghiveci și ținut la fereastră acționează precum o plasă în calea intrării țânțarilor în casă, deoarece țânțarii nu iubesc mirosul de busuioc. Pus proaspăt într-o vază fără apă, sau uscat și mărunțit într-un bol și ținut în camera de dormit, busuiocul înmiresmează aerul inducând, în același timp, o stare de calm și de liniște și îmbiind la somn sănătos și odihnitor.

Busuiocul este folosit curent și în bucătărie drept condiment. Pentru calitățile sale terapeutice, busuiocul ar trebui folosit, la nevoie, în locul medicamentelor de sinteză care pot da dependență.

Să avem sănătate!

Sursa: www.crestinortodox.ro

Biserica și spitalul

În societatea contemporană, o societate aflată în acest moment într-o profundă criză morală, în care, în numeroase situații, nonvalorile sunt considerate unități de referință și adevăratele valori sunt contestate, a scrie despre relația dintre Biserică și spital constituie o provocare și un demers de reafirmare a tradiției sănătoase a societății.

Într-adevăr, putem pune întrebarea: care e rolul Bisericii într-un spital? Am putea începe vorbind despre activitatea Bisericii în spital, dar aceasta ar fi insuficient dacă nu neam raporta la evoluția medicinii. În opinia mea, medicina contemporană ar trebui să se sprijine pe trei piloni: tradiție, modernitate și spiritualitate. La începuturile sale, medicina a fost sacerdotală, iar secularizarea acesteia nu a putut să îi anuleze nucleul mitic și mistic. Să nu uităm că primii medici au fost preoți, iar în credința creștină, Iisus Hristos este numit doctor al trupului și sufletului, înțelegând astfel că abordarea în medicină trebuie să fie holistică. Etosul profesiei medicale se bazează pe tradiția asclepiană (a ști) și tradiția samariteană (a fi, a avea compasiune și devoțiune pentru aproapele tău). Pilda samariteanului milostiv (Luca 10, 30) și îndemnul lui Iisus „mergi și fă și tu asemenea” (Luca 10, 37) exprimă, în fond, esența mesajului profesiei medicale.

Hipertehnologizarea medicinii, influența finanțatorilor și a comercianților din domeniu, precum și fetișizarea științei au transformat bolnavul dintr-o persoană într-un simplu obiect, iar pe medic, într-un simplu meșteșugar. Asistența medicală a început să facă abstracție de latura spirituală, de valorile în care crede bolnavul, uneori chiar încercând să i se impună alte valori, și simpla aluzie la credință este tratată ca un barbarism, ca un infantilism științific și ca primitivism. Această abordare exprimă, de fapt, criza medicinii contemporane. Vocația medicinii poate fi înțeleasă corect doar atunci când este „rânduită în termenii căutării Împărăției cerurilor” (EH Tristam Engelhardt Jr., 2005). Această restituire a îngrijirii sănătății în interiorul spiritualității pune obligațiile morale într-o nouă lumină și dă răspunsul la întrebarea: Care e rolul Bisericii într-un spital?

În istoria Bisericii au existat numeroase instituții de binefacere, iar, printre acestea, spitalele (nosocomiile) au ocupat un rol important. În Biserica Răsăriteană, Sfântul Vasile cel Mare este primul care a înființat spitale (inclusiv pentru leproși), ceea ce a devenit o tradiție. Activitatea spitalicească în România este legată de mănăstirile în jurul cărora au apărut așazisele bolnițe, pentru ca ulterior să se construiască adevărate spitale (1704, Spitalul Colțea, 1735-1752, Spitalul „Sfântul Pantelimon”, 1757, Spitalul „Sfântul Spiridon” din Iași). În a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, se poate vorbi despre un fenomen, și anume apariția spitalelor întreținute de marile mănăstiri, fenomen ilustrat de inițiativele starețului Paisie Velicicovschi de la Neamț. Această activitate se menține și în prezent. Putem, astfel, susține că un prim răspuns privind relația dintre Biserică și spital îl constituie înființarea și susținerea de unități medicale de către Biserică. Dar acest răspuns nu acoperă în întregime conținutul acestei relații.

Mult mai importantă este asistența spirituală a bolnavului din spital. Actul medical are, pe lângă încărcătura științifică, o puternică încărcătură etico-psihologică. În lupta cu boala, participarea pacientului nu se reduce la o simplă complianță terapeutică, la a înțelege să respecte indicațiile medicului, ci la un act de voință proprie de încredere și de credință. Efectele uneori miraculoase în boli considerate incurabile, precum și efectele placebo nu pot fi explicate decât prin intervenția credinței. Prezența preotului în spitale devine, astfel, o necesitate și un element esențial în lupta cu boala. Serviciile medicale contemporane din spitale oferă o vindecare cu ajutorul cunoașterii seculare și a puterii omului. De aceea ele sunt costisitoare și frecvent ineficiente. Starea de sănătate nu se îmbunătățește proporțional cu eforturile materiale și financiare uneori de nesuportat de către orice stat. Biserica creștină aduce pentru credincioși un lucru evident. Îngrijirea sănătății este un remediu temporar, care poate doar să amelioreze, și nu să alunge suferința umană. Vindecarea bolii și vindecarea morții însăși nu pot veni decât din unirea cu Dumnezeu, și credința în Dumnezeu este cea care îndepărtează suferința. Cu alte cuvinte, Biserica face parte din însăși rațiunea de a exista a spitalului, iar preotul devine astfel indispensabil în a înarma bolnavul cu arsenalul de luptă împotriva bolii și a angoasei morții. În același timp, constituie un exemplu de etică medicală dând suflet spitalului, care devine astfel o instituție umană și nu o „simplă uzină de sănătate”.

Preoții pomenesc pe Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, făcătorii de minuni, și pe toți sfinții doctori fără de arginți. Acești sfinți oferă exemple de iubire absolută, de unire între Medicină și Credință, iar vindecările miraculoase nu sunt altceva decât expresia relației între material și spiritual.

Argumentele de mai sus (doar câteva și fără a fi epuizate) nu pot să ducă decât la o singură concluzie. Spitalul nu poate exista dacă nu tratează pacientul ca pe o persoană integrală, definit și prin spiritualitatea sa, iar Biserica în spital dă suflet acestuia prin asistența spirituală pe care o acordă pacientului și prin valorile morale pe care le promovează.

Prof. dr. Vasile Astărăstoae
Sursa: doxologia.ro

Cum putem combate astenia de primăvară

La trecerea de la anotimpul de iarnă la cel de primăvară, schimbările din mediul înconjurător, ale regimului alimentar și ale ritmului de viață provoacă multor persoane o stare de indispoziție generală, oboseală inexplicabilă, irascibilitate și apatie, toate având drept cauză astenia de primăvară.

Experiențele îndelungate au selectat un mare număr de plante medicinale și aromatice cu acțiuni sedative, antispastice, antidepresive și tonifiante, bogate în vitamine și în săruri minerale eficiente în prevenirea și combaterea asteniei.

Cu efecte foarte bune se dovedesc tratamentele cu diferite preparate sub formă de:

- infuzii din coada-șoricelului, busuioc, mentă, lavandă, roiniță, rozmarin, anghinare, soc, zmeur (frunze), fenicul (fructe), schinduf (pulbere din semințe);
- infuzie din amestec cu ciuboțica-cucului (50 g), flori de lavandă (25 g), conuri de hamei (15 g), herba de sunătoare (10 g) și rădăcini de valeriană (5 g); se ia o lingură de amestec, se opărește cu 250 ml de apă clocotită, se infuzează 3 minute și se bea un ceai foarte cald înainte de culcare;
- infuzie din amestec cu flori de tei, sunătoare, cimbrișor, măghiran, sovârf, salvie și talpa-gâștei (în părți egale), din care se beau două ceaiuri calde între mese și un ceai la culcare, timp de 3 săptămâni;
- decocturi preparate din flori și frunze de angelică, coada-calului, rădăcini și frunze de țelină, fructe de anason, fenicul, măceș și păducel, conuri de hamei, rădăcini de valeriană, semințe de năut și coji uscate de mere;
- decocturi din obligeană (100 g), coada-șoricelului (50 g), lavandă (50 g), cătușe (100 g), ciuboțica-cucului (50 g), rozmarin (50 g), pelin (30 g); se iau 50 g de amestec la un litru și jumătate de apă, se fierbe până scade la un litru și se beau 3 căni pe zi;
- decoct din amestec cu rozmarin (40 g), roiniță (40 g), cimbrișor (30 g), isop (20 g), mușețel (10 g), salvie (10 g); se iau 2 linguriițe de amestec la 250 ml de apă clocotită, se fierbe 15 minute și se beau una-două căni pe zi;
- tinctură din arnică, echinaceea, gențiană, lavandă, obligeană, rozmarin, sunătoare, talpa-gâștei și ovăz nedecorticat, macerate în alcool 700;
- tinctură din amestec de valeriană, păducel și ienupăr (în părți egale), din care se iau câte 30 de picături de două ori pe zi;
- vin din frunze uscate de salvie și rozmarin, frunze proaspete de aloe și semințe de mărar, macerate în vin roșu, cu adaos de miere de salcâm, din care se consumă câte 10-20 de picături pentru recăpătarea energiei;
- uleiul de cătină albă, foarte bogat în vitamine, din care se iau câte 10-20 de picături de 3 ori pe zi, pentru recăpătarea energiei;
- pulbere din flori uscate de arnică, fructe uscate de măceș și rădăcini de valeriană, cu efecte în astenia nervoasă, nevroze și avitaminoze.

Produsele apicole au o eficiență deosebită în tratarea asteniei prin acțiuni directe asupra sistemului nervos.

Lăptișorul de matcă și polenul sunt suplimente nutritive bogate în substanțe hrănitoare, cu acțiuni antianemice, nutritive și stimulatoare, contribuind, cu succes, în stările de astenie, oboseală fizică și intelectuală, slăbiciune, lipsă de concentrare, sindrom neurastenic și apatic, cu redarea unui tonus de optimism.

Mierea de albine are acțiune tonică, nutritivă și regeneratoare a energiei. Combinată cu puțin suc de aloe și zeamă de lămâie este eficientă împotriva asteniei, apatiei și oboselii dacă se iau zilnic câte 3 linguri timp de o lună.

Regimul alimentar

Pentru prevenirea și atenuarea simptomelor neplăcute ale asteniei, persoanele anemice și cu surmenaj intelectual și fizic vor trebui să acorde o atenție deosebită unei alimentații complete cu vitamine naturale și minerale, preluate din legume și fructe proaspete. Aceste alimente vor contracara carențele frecvente în vitaminele B, C, D și E și vor completa necesarul metabolic de minerale, acizi grași (linolenic) și unii aminoacizi esențiali care participă la sinteza proteinelor din organism:

- salate de crudități (urzici, spanac, creson, pătrunjel, morcov, tomate, țelină, ridichi negre, gulie, varză, ceapă, usturoi, frunze de păpădie);
- sucuri de legume (urzici, spanac, sfeclă roșie, țelină - frunze, pătrunjel, tomate, cicoare-rădăcini) cu excelente proprietăți vitaminizante și mineralizante;
- fructe proaspete (200-500 g pe zi) luate în fiecare dimineață, mai ales lămâi, portocale, grapefruit, banane, mere, pere, caise, struguri, măceșe, afine, coacăze negre, fragi, cătină albă, nuci, arahide, alune, migdale dulci, smochine;
- sucuri de fructe (mere, pere, prune, caise, agrișe, coacăze negre și roșii, lămâi, portocale).

Sursa: doxologia.ro

Schimb de carte ortodoxă la Chişinău

Biblioteca „Alba Iulia" din capitală a găzduit un eveniment inedit şi necesar - „Schimbul de carte ortodoxă, ediţia de primăvară", care a reunit mai mulţi tineri, teologi şi oameni de cultură.

Evenimentul a avut ca subiect „literatura de după gratii", vorbindu-se despre creştinii ortodocşi care au avut de suferit în timpul prigoanei comuniste din România. Astfel, mai mulţi tineri au prezentat cărţi care evocau viaţa unor personalităţi precum Petre Ţuţea, Elizabeta Rizea, Radu Gyr, Mitropolitul Bartolomeu Anania şi Nicolae Steindhardt.

Cu comentarii versate asupra titlurilor de carte prezentate au venit slujitorii Bisericii, prezenţi la eveniment, precum Arhim. Augustin (Zaboroşciuc) şi Pr. Severian Gheras, care au felicitat organizatorii pentru acest prim eveniment de acest fel din ţara noastră, exprimându-şi speranţa că o nouă ediţie va avea loc cât de curând, transformându-se într-o scenă deschisă a promovării valorilor şi a personalităţilor ortodoxe. La întrunire a fost invitată şi dna Moni Stănilă, jurnalist religios din România, care s-a referit la principalele titluri de cărţi teologice şi duhovniceşti tipărite în ultimul an.

Vietile Sfintilor
Izvorul Rautăţilor
Faramiturile ospăţului
Cugetări duhovnicești
Dincolo de vremuri
Sfântul Ioan Iacob Hozevitul
Sfântul Nectarie Taumaturgul